

Nordisk Natur i Foraarsskrud

Et lille pragtfuldt Billede.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

I den Række smukke og værdifulde Naturbilleder, vi har sat os som Maal at vise vort Publikum, er »Nordisk Natur i Foraarsskrud« en brillant Fortsættelse. Vi har hentet vore Motiver fra baade Nær og Fjern i Europa, og det er derfor saare rimeligt, at ogsaa vort eget Land og vore to Nabolande faar deres Naturejendommeligheder forevigede paa Filmen.

Enten det uden om os er Vinter eller Sommer eller maaske endda netop Vaar, vil et Foraarsbillede altid gøre sin Virkning paa Sindene; det vil altid være sikker paa Tilskuernes udelte Interesse og hans varmeste Sympati.

Trolden i Æsken.

Ustyrlig morsom Farce i 1 Akt.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

I Hovedrollerne:

Lauritz Olsen, Oscar Stribolt, Arne Weel, Ingeborg Bruun-Berthelsen, Betzy Kofoed, Carl Schenstrøm.

Den unge Herredsfuldmechtig Bent Bille elsker Justitsraad Suhrs kønne Datter, Frøken Fanny, — men den gamle gnavne Justitsraad modsætter sig Forbindelsen. Bent beslutter sig derfor til at bortføre sin Hjertenskær og lade sig hemmeligt vie til hende. Uheldigvis faar Suhr Nys om Planerne, — og da han ogsaa erfarer, at Parret den Aften, hvor Flugten skal foregaa, skal mødes i en gammel Pavillon, der ligger i hans Have, skjuler han sig i en rummelig Kuffert, der staar i Pavillonen. Bent opdager imidlertid den blodtørstige Justitsraads Skjulested, — og han skynder sig at lukke Kufferten forsvarligt til. Saa faar han fat i et Par energiske Vagabonder og faar dem for gode Ord og dyre Løfter om en større Ducør til at »lege Himmelspræt« med Kufferten og dens levende Indhold. Da han mener, at hans Svigerfader in spe er tilstrækkelig gennemrystet, optræder han paa Valpladsen som ædel Redningsmand, og af Taknemmelighed lover den forslaaede Suhr ham da ogsaa Datteren. Men paa Grund af Vagabondernes Mangel paa Diskretion, opdager Justitsraaden straks efter, at det er Bent, han i Virkeligheden kan takke for den haarde Med-

fart, han har faaet. Resultatet af denne Opdagelse bliver, at den smarte unge Mand faar den triste Meddelelse, at han i alle Tilfælde kommer til at vente et halvt Aar, før han faar sin Elskede. . . . Efter at have modtaget dette Sorgens Budskab, har den slukørede Yngling en tydelig Forestilling om, at det ikke altid gaar efter Fortjeneste i denne Verden. — —

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder.

Gaumont Uge Nr. 39.

AMERIKANSK MODE.

PARIS. Den serbiske kongelige Gardes Musikkorps ankommer.

FRANKRIG. En amerikansk Sendelse besøger Krigsfabrikkerne.

LOS ANGELES. En Ildebrand ødelægger 5000 Tons Hø.

SAN FRANCISCO. Der holdes Flyttedag med 90,000,000 i Guld.

PROVNICE TOWN (Amerika). Den største amerikanske Under-
vandsbaad.

DOGDE CITY (Amerika). Motorcykle Kapkørsel.

NEW LONDON (Amerika). Match til Søs.

FRANKRIG. Tyskerne fik ikke Verdun. Derimod er Byen bleven dekoreret med Hæderens Insignier af alle de allierede Nationer.

Nordisk Natur i Foraarsskrud

Et lille pragtfuldt Billede.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

I den Række smukke og værdifulde Naturbilleder, vi har sat os som Maal at vise vort Publikum, er »Nordisk Natur i Foraarsskrud« en brillant Fortsættelse. Vi har hentet vore Motiver fra både Nær og Fjern i Europa, og det er derfor saare rimeligt, at ogsaa vort eget Land og vore to Nablande faar deres Naturejendommeligheder forevigede paa Filmen.

Enten det uden om os er Vinter eller Sommer eller maaske endda netop Vaar, vil et Foraarsbillede altid gøre sin Virkning paa Sindene; det vil altid være sikker paa Tilskuernes udelte Interesse og hans varmeste Sympati.

Trolden i Æsken.

Ustyrlig morsom Færce i 1 Akt.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

I Hovedrollerne:

Lauritz Olsen, Oscar Stribolt, Arne Weel, Ingeborg Bruun-Berthelsen, Betzy Kofoed, Carl Schenstrøm.

Den unge Herredsfuldmechtig Bent Bille elsker Justitsraad Suhrs kønne Datter, Frøken Fanny, — men den gamle gnavne Justitsraad modsætter sig Forbindelsen. Bent beslutter sig derfor til at bortføre sin Hjertenskær og lade sig hemmeligt vie til hende. Uheldigvis faar Suhr Nys om Planerne, — og da han ogsaa erfarer, at Parret den Aften, hvor Flugten skal foregaa, skal mødes i en gammel Pavillon, der ligger i hans Have, skjuler han sig i en rummelig Kuffert, der staar i Pavillonen. Bent opdager imidlertid den blodtørstige Justitsraads Skjulested, — og han skynder sig at lukke Kufferten forsvarligt til. Saa faar han fat i et Par energiske Vagabonder og faar dem for gode Ord og dyre Løfter om en større Ducør til at »lege Himmelspræt« med Kufferten og dens levende Indhold. Da han mener, at hans Svigerfader in spe er tilstrækkelig gennemrystet, optræder han paa Valpladsen som ædel Redningsmand, og af Taknemmelighed lover den forslaaede Suhr ham da ogsaa Datteren. Men paa Grund af Vagabondernes Mangel paa Diskretion, opdager Justitsraaden straks efter, at det er Bent, han i Virkeligheden kan takke for den haarde Med-

fart, han har faaet. Resultatet af denne Opdagelse bliver, at den smarte unge Mand faar den triste Meddelelse, at han i alle Tilfælde kommer til at vente et halvt Aar, før han faar sin Elskede. . . . Efter at have modtaget dette Sorgens Budskab, har den slukrøede Yngling en tydelig Forestilling om, at det ikke altid gaar efter Fortjeneste i denne Verden. — —

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder.

Gaumont Uge Nr. 39.

AMERIKANSK MODE.

PARIS. Den serbiske kongelige Gardes Musikkorps ankommer.

FRANKRIG. En amerikansk Sendelse besøger Krigsfabrikkerne.

LOS ANGELES. En Ildebrand ødelægger 5000 Tons Hø.

SAN FRANCISCO. Der holdes Flyttedag med 90,000,000 i Guld.

PROVNICE TOWN (Amerika). Den største amerikanske Undervandsbaad.

DOGDE CITY (Amerika). Motorcykle Kapkørsel.

NEW LONDON (Amerika). Match til Søs.

FRANKRIG. Tyskerne fik ikke Verdun. Derimod er Byen bleven dekoreret med Hæderens Insignier af alle de allierede Nationer.

Naar der er Fejl i Avisen.

En skrækkelig Historie med en dejlig Slutning!

Af The Vitagraph Company.

Mark Pulham og Mulvina Minchen var forlovede med hinanden i deres unge Dage, men de kom op at skændes om en Bagatel, og det endte med, at hver gik til sit, og siden saa de ikke hinanden.

Nu er Mark med Aarene blevet en velsitueret Ungkarl, medens Mulvina's Lod blev en Gammeljomfrus — til og med en fattig Gammeljomfru! Den eneste, hun elsker, er en lille Hund ved Navn Fido, men den er til Gengæld ogsaa hele hendes Verden, og lige saa dejligt, det er for hende ideligt at høre dens Gøen, lige saa generende føles det af Husets øvrige Beboere, og det ender med Ballade og Værtindens Mellemkomst og Opsigelse og alt det.

Men Mulvina er i en vanskelig Situation, thi hun har ikke Penge til at flytte for, og hun maa derfor se at faa Lov til at blive; denne kedelig Sag maa ordnes i Mindelighed, om det ellers skal blive værd at leve for stakkels Mulvina, og Værtinden har alligevel, naar alt kommer til alt, Hjertet paa rette Sted, og hun foreslaar derfor, at man averterer efter en, der vil tage sig af Fido paa en pæn Maade. Det er hendes eneste Løsning, og den maa følges.

Mulvina afleverer sin Annonce, men det er nu hverken værre eller bedre, end at en anden stakkels Kvinde, hvis Dag gaar med Slid og Slæb for at spare sammen til Føden til sig selv og sit lille Barn, ogsaa indrykker en Annonce, hvori der søges en, der vil tage sig af det lille Væsen. Hun kan ikke mere!

Nu er Sætteren i den Avis' Trykkeri en forelsket Nar; Jessie er i hans Øjne en henrivende Pige — og det er hun nu ogsaa i mange andres! — og derfor har han for meget hende i Hovedet og for lidt sit Arbejde, og Følgen er, at Annoncerne sættes paa en saadan Maade, at det er Mulvina, der har Barnet, og den fattige Kone, Murphy, der har Hunden.

Naa — Mark Pulham læser Annoncen om Barnet, og han vil gerne have et Barn. Et Ægtepar vil gerne have Hunden. Disse to Hold Mennesker gaar efter de gale Adresser, men selvom det lige straks ser rent galt ud, saa opklares det hele, og for Mulvina bliver det en Glædens og Lykkens Time, der oprinder, thi nu forenes hun med sin kære Mark!

Og saaledes er intet saa galt, at det ikke er godt for noget!

T R O L D E N I Æ S K E N .

Den unge Herredsfuldnægtig Bent Bille elsker Justitsraad Suhrs kønne Datter, Frøken Fanny, - men den gamle gnavne Justitsraad modsætter sig Forbindelsen. Bent beslutter sig derfor til at bortføre sin Hjertensker og lade sig hemmeligt vie til hende. Uheldigvis faar Suhr Nys om Planerne, -og da han ogsaa erfarer, at Parret den Aften, hvor Flugten skal foregaa, skal mødes i en gammel Pavillon, der ligger i hans Have, skjuler han sig i en rummelig Kuffert, der staar i Pavillonen. Bent opdager imidlertid den blodtørstige Justitsraads Skjulested, -og han skynder sig at lukke Kufferten forsvarligt til. Saa faar han fat i et Par energiske Vagabonder og faar dem for gode Ord og dyre Løfter om en større Ducør til at "lege Himmelspræt" med Kufferten og dens levende Indhold. Da han mener, at hans Svigerfader in spe er tilstrækkelig gennemrystet, optræder han paa Valpladsen som adelig Redningsmand, og af Taknæmmelighed lover den forslaaede Suhr ham da ogsaa Datteren. Men paa Grund af Vagabondernes Mangel paa Discretion, opdager Justitsraaden straks efter, at det er Bent, han i Virkeligheden kan takke for den haarde Medfart, han har faaet. Resultatet af denne Opdagelse bliver, at den smarte unge Mand faar den triste Meddelelse, at han i alle Tilfælde kommer til at vente et halvt Aar, før han faar sin Elskede....Efter at have modtaget dette Sorgens Budskab, har den slukørede Yngling en tydelig Forestilling om, at det ikke altid gaar efter Fortjeneste i denne Verden. - - - -

Der Teufel in der Truhe.

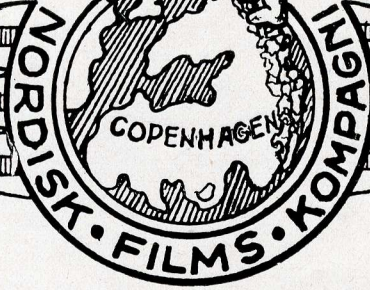
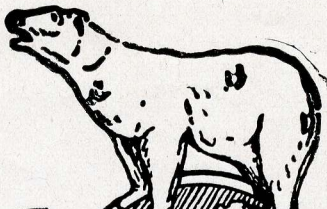
Humoreske.

Justizrat Säuerlich hat eine sehr süsse Tochter, die sich im Hause ihres Vaters sehr wenig wohlfühlt und daher alle Anstrengungen macht, es demnächst an der Seite ihres künftigen Gatten zu verlassen. Dieser besitzt allerdings zu diesen kühnen Unternehmen weder die Einwilligung noch die Billigung des alten Säuerlichs, der den jungen Mann, nachdem er ihm durch die Wirtschafterin "zur Ansicht vorgeführt worden ist", mit einem einzigen vernichtenden Blick zur Tür hinaus weist. "Bubi", der noch kurz zuvor den Heldennut eines angeschossenen Löwen in sich fühlte, flüchtet eilends und entschliesst sich nun, sein Mädchel heimlich zu heiraten. Säuerlich hat mit diesen Plänen gerechnet und die Wirtschafterin zur Beaufsichtigung der Liebesleutchen gewonnen. Diese Frau, ein Hausdrachen und nebenbei die Heuchlei in Person, schleicht sich in das Vertrauen des jungen Mädchens ein und verrät dann ihrem Brotgeber Tag und Stunde ihrer heimlichen Flucht. Allein Justizrat Säuerlich fängt sich in seinem eigenen Netz. Die Truhe, in die er sich versteckt hat, um im geeigneten Augenblick auf die Missetäter wie ein rächender Blitz niederzufahren, wird über ihm geschlossen und von Bubi, der ihn heimlich beobachtet hat, aus dem Hause geschafft. Der junge Mann macht den beiden Landstreichern, die er mit diesem Geschäft betraut hat, unterwegs klar, dass sich der Teufel in höchst eigener gehörnter Person in der Truhe befände. Als er die Komödie beendet und in der Rolle des Retters das Gefängnis öffnet und den durchgerüttelten Justizrat befreit, zeigt es sich, dass seine Lüge beinahe keine war. Denn wenn man Säuerlich auch nicht gerade einen Teufel nennen kann, so hat er doch durch seinen Aufenthalt in der Truhe ein Horn davon getragen, mit dem er sich selbst vor Beelzebub sehen lassen kann. Jedenfalls ist der Teufel plötzlich sehr weichen Gemütes geworden und verspricht dem edlen

(Der Teufel in der Truhe)

-2-

jungen Manne seine Tochter und die Hälfte aller seiner Reichtümer. Allein ehe Bubi die Früchte seiner Intrige pflücken kann, hat die Sonne oder vielmehr der Mond seine Missetat bereits an den Tag oder vielmehr an die Nacht gebracht. Die Landstreicher, die ihm von ferne gefolgt sind, begehren das versprochene Trinkgeld und ruhen nicht eher, als bis der junge Mann seine ganze Brieftasche geleert hat. Dabei belauscht ihn Justizrat Säuerlich, und die rührende Familienszene, die bereits unterwegs war, verwandelt sich in ein Ende mit Schrecken. Immerhin wirft Säuerlich dem Verwegenen die tröstende Versicherung nach, dass er nach einem halben Jahr aufrichtiger Busse vielleicht doch nicht ergebnislos an seine Tür pochen würde.

Der Teufel in der Truhe

HUMORESKE

Justizrat Säuerlich hat eine sehr süße Tochter, die sich im Hause ihres Vaters sehr wenig wohlfühlt und daher alle Anstrengungen macht, es demnächst an der Seite ihres künftigen Gatten zu verlassen. Dieser besitzt allerdings zu diesem kühnen Unternehmen weder die Einwilligung noch die Billigung des alten Säuerlichs, der den jungen Mann, nachdem er ihm durch die Wirtschafterin „zur Ansicht vorgeführt worden ist“, mit einem einzigen vernichtenden Blick zur Tür hinaus weist. „Bubi“, der noch kurz zuvor den Heldenmut eines angeschossenen Löwen in sich fühlte, flüchtet eilends und entschließt sich nun, sein Mädels heimlich zu heiraten. Säuerlich hat mit diesen Plänen gerechnet und die Wirtschafterin zur Beaufsichtigung der Liebesleutchen gewonnen. Diese Frau, ein Hausdrachen und nebenbei die Heuchelei in Person, schleicht sich in das Vertrauen des jungen Mädchens ein und verrät dann ihrem Brotgeber Tag und Stunde ihrer heimlichen Flucht. Allein Justizrat Säuerlich fängt sich in seinem eigenen Netz. Die Truhe, in die er sich versteckt hat, um im geeigneten Augenblick auf die Missetäter wie ein rächender Blitz niederzufahren, wird über ihn geschlossen und von Bubi, der ihn heimlich beobachtet hat, aus dem Hause geschafft. Der junge Mann macht den beiden Landstreichern, die er mit diesem Geschäft betraut hat, unterwegs klar, daß sich der Teufel in höchst eigener gehörnter Person in der Truhe befände. Als er die Komödie beendet und in der Rolle des Retters das Gefängnis öffnet und den durchgerüttelten Justizrat befreit, zeigt es sich, daß seine Lüge beinahe keine war. Denn wenn man Säuerlich auch nicht gerade einen Teufel nennen kann, so hat er doch durch seinen Aufenthalt in der Truhe ein Horn davon getragen, mit dem er sich selbst vor Beelzebub sehen lassen kann. Jedenfalls ist der Teufel plötzlich sehr weichen Gemütes geworden und verspricht dem edlen jungen Manne seine Tochter und die Hälfte aller seiner Reichtümer. Allein ehe Bubi die Früchte seiner Intrige pflücken kann, hat die Sonne oder vielmehr der Mond seine Missetat bereits an den Tag oder vielmehr an die Nacht gebracht. Die Landstreichern, die ihm von ferne gefolgt sind, begehren das versprochene Trinkgeld und ruhen nicht eher, als bis der junge Mann seine ganze Briefftasche geleert hat. Dabei belauscht ihn Justizrat Säuerlich, und die rührende Familienszene, die bereits unterwegs war, verwandelt sich in ein Ende mit Schrecken. Immerhin wirft Säuerlich dem Verwegenen die tröstende Versicherung nach, daß er nach einem halben Jahr aufrichtiger Buße vielleicht doch nicht ergebnislos an seine Tür pochen würde.

Nordische Film Co.

G. m. b. H.

Berlin / Breslau / Düsseldorf / Hamburg / Leipzig
München / Amsterdam / Zürich

Une boîte à surprise nouveau genre.

Bertrand Bornier, le jeune adjoint du maire M. Grognard aime sa belle fille, Mademoiselle Fanchon, mais le vieux Grognard ne le veut pas pour gendre. C'est pourquoi que les jeunes gens décident de s'enfuir et de se marier secrètement. Malheureusement M. Grognard a vent de l'enlèvement et sachant que les amants se sont donnés rendez-vous le soir même au pavillon situé dans son jardin, il se cache dans une vieille malle, qui se trouve au pavillon. Bertrand découvre cependant la cachette du cruel M. Grognard et ferme vite la malle. Puis il va chercher deux vagabonds énergiques, et leur dit, que s'ils veulent gagner de la galette ils n'ont que le suivre et berner une vieille malle, dont la solidité il veut constater. Il recommande la malle à leur attention particulière, ainsi à comprendre qu'ils n'ont pas besoin de mettre des gants de velours pour la transporter. Quand il lui semble que son future beau-père en a eu assez, il entre sur le champ de bataille et fait le noble sauveur. Plein de reconnaissance le pauvre Grognard meurtri lui donne volontiers sa fille, mais grâce à la manque de discrétion des vagabonds, le maire apprend, que c'est Bertrand qui lui a exposé à la bousculade. Le résultat en est que le jeune homme "chic" est obligé d'attendre encore six mois avant de se marier. Après cette triste nouvelle, le jeune homme s'en va les oreilles basses, se disant que dans ce monde on n'est pas toujours traité selon ses mérites.
